

2021 – ?

■ Ryhtyessäni kirjoittamaan tätä tekstiä, kävin vilkaisemassa Intervallin viimeiseksi jäänyttä numeroa lähes kymmenen vuoden takaa. Siihen tuolloinen päätoimittaja Heikki Poroila oli koonnut lyhyen historiikin lehdestä, jonka 24 vuosikerran pituinen taival oli päättymässä tekijäresurssien puuttumiseen.

Liekö Heikillä kuitenkin tekstiä kirjoittaessaan ollut pöytänsä kulmalla kristallipallo, kun hän toteaa, ettei tehty ratkaisu kuitenkaan ole peruuttamaton. Jos intoa ja halukkuutta löytyy, on lehti pienellä vaivalla herätettävissä uudelleen henkiin. Niin paljon rohkeutta tai ennustamiskykyä hänellä ei kuitenkaan ollut, että uuden tulemisen ajankohta olisi myös ylös kirjoitettu. Vai olisiko tuossa kohtaa iskenyt vain peruspessimismi?

Kevät on yleensä suomalaiselle ihmiselle nousujohteista aikaa. Kaamosajan päätyttyä katseet suunnataan kohti jääkiekon MM-kisoja ja Euroviisuja, jotka lehtiotsikkojen perusteella ovat usein valmiiksi suomalaisille pedattuja. Toinen on tuonut meille enemmän menestystä, toinen vähemmän, mutta siitä huolimatta emme koskaan ole menettäneet uskoamme siihen, että varmasti seuraavana vuonna voitetaan. Tänä koronavuonna panoksia lienee enemmän pistetty Euroviisujen suuntaan, jossa Suomea hienosti edustaa oululainen Blind Channel. Tästä saammekin oikein mukavan aasinsillan uuteen Intervalliin, joka nousee tuhkasta kuin Fenixlintu Euroviisuissa (Rise like a Phoenix, Itävalta 2014) ja jonka uusi päätoimittaja tulee Oulusta, kuten euroviisuedustajamme. Toivotaan kuitenkin, ettei päätoimittaja ole vain yhden numeron tähti...

Olen samaa mieltä kuin Heikki, että me musiikkikirjastolaiset tarvitsemme oman lehden. Intervallin uusi tuleminen käynnistyi tietämättämme kesällä 2017 Riiassa, jonne IAMLin kongressiin oli saapunut ennätysmäärä suomalaisia. Vaikka vanha sananlasku väittää, että joukossa tyhmyys tiivistyy niin tällä kertaa uskon käyneen juuri päinvastoin. Kun kerrankin oltiin koolla isommalla porukalla samassa paikassa, pystyttiin jakamaan huolia ja murheita sekä heittämään ilmoille mitä hulluimpia ideoita. Tältä pohjalta käynnistyi musiikkioppilaitoskirjastolaisina tai lyhyemmin Muskana tunnetun ryhmän toiminta. He ovat olleet voimakkaasti vaikuttamassa myös siihen, että Intervalli herää nyt Ruususen unestaan.

Mutta mihin lehteä sitten tarvitaan? Musiikkikirjastomaailmassa tapahtuu paljon koko ajan ja tuntuu että yhteisiä jaettava asioita olisi, ollaanpa sitten oppilaitoskirjastossa tai pienessä kunnankirjastossa. Kun innokkaita ihmisiä toimituskuntaan löytyi ja päätoimittajakin pienen suostuttelun jälkeen, niin totesimme

Suomen musiikkikirjastoyhdistyksen hallituksessa, että miksipä ei? Ajatus näin ensi alkuun on, että lehti tulee ilmestymään PDF-muotoisena kaksi kertaa vuodessa. Lehdestä tulee löytymään sekä kevyempiä juttuja että tieteellisempää, mutta populaarilla otteella. Vakiopalstaksi on ajateltu Riitasointu -nimistä osiota, jonne voi nimettömänä avautua omaa vannettaan kiristävästä asioista. Toivon että jokainen lukijamme löytää lehdestä jotain itselleen sopivaa ja jos ei, niin viestiä voi laittaa osoitteeseen: intervallilehti@gmail.com. Kaikki palaute lehden kehittämiseksi otetaan ilolla vastaan. ■

A handwritten signature in black ink, reading "Teemu Telesmaa". The signature is written in a cursive, flowing style with a prominent loop at the end of the last name.